

در احکام طلاق

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء، حضرت ولی امر الله

نسخه اصل فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب سی و هفتم - فصل دوم - صفحه

279

فصل اول

در احکام طلاق

اول در اینکه اعلان فصل از طرف زن و مرد هر دو جائز است.

حضرت ولی امر الله جلّ سلطانه در لوح محفل روحانی مرکزی ایران شید الله ارکانه میفرماید قوله العزیز: "اما در خصوص کراهت بین زوج و زوجه از هر طرفی کراهت واقع حکم تربص جاری و در این مقام حقوق طرفین مساوی امتیاز و ترجیحی نه."

(اخبار امری طهران شماره ۱۰ سنه ۸۶ مطابق ۱۳۰۸)

و در لوح جناب علی اکبر فروتن میفرماید قوله الأحلی: "سؤال هشتم آیا زوجه میتواند از زوج خود طلاق بگیرد یا نه؟ فرمودند مساوات تامه است بین زوج و زوجه."

و در رساله قانون الاحوال الشخصیه علی مقتضی الشریعة البهائیة منطبعه مصر مذکور است: "حق الطلاق و طلب الأقتراق لیس قاصرا علی الزوج بل هو ثابت للزوجة ایضا کما للزوج." (من توقيع ولی امر الله)

ORIGINAL

دوم در اینکه بعد از حدوث کدورت باید طرفین یکسال صبر کنند در کتاب مستطاب اقدس میفرماید قوله تعالی: "و ان حدث بینهما کدورة او کره لیس له ان یطلقها و له ان یصبر سنة كاملة لعلّ تسطع بینهما رائحة المحبة و ان کملت و ما فاحت فلا بأس فی الطلاق انه کان علی کلّ شیء حکیمًا." (بند ۶۸)

و در لوح جمال که جواب سؤال ملا علی بجزستانی در آن نازل شده میفرماید قوله تعالی: "از اول فصل الی انتهای سنه واحده باید دو نفس مطلع باشند او آزید و هم شهداء اگر در انتها رجوع نشد طلاق ثابت باید حاکم شرعی بلد که از جانب امنای بیت عدل است در دفتر ثبت نماید. ملاحظه این فقره لازم است لئلاّ یظهر ما یحزن به افتدة اولی الألباب." (این حکم مبارک در رساله سؤال و جواب نیز نازل شده است.) حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح ملا یوسفعلی رشتی میفرماید قوله العزیز: "از فصل و وصل زوج و زوجه سؤال نموده بودید چون زوج قصد فصل نماید باید اعلان نماید تا نفوسی بر این مسئله مطلع گردند بعد جدائی جوید مدت یکسنه. اگر اجتناب بایتلاف مبدل نگشت یعنی دوباره الفت حاصل نشد طلاق واقع و باید این نیز اعلان گردد که مدت تمام شد. لهذا زوجه آزاد است اگر زوج آخر اختیار کند مختار است."

حضرت ولی امرالله در توفیق مبارک خطاب بمحفل مقدّس روحانی ملى بهائیان ایران شید الله ارکانه میفرماید قوله الأحلی: "راجع بامر طلاق و اصطبار زوج یکسنه کامله و اعطاء نفقه بزوجه در مدت اصطبار سؤال نموده بودید که آیا اینحکم در حقّ زوجین بهائست و اگر زوجه بهائی نباشد حکمش چگونه است؟ فرمودند بنویس شخص بهائی باید متمسک بحکم کتاب باشد انحراف بهیچوجه من الوجوه جائز نه ولو زوجه غیر بهائی باشد. اقتران با اغیار معلق و مشروط باجرای احکام کتابست از طرف شخص بهائی و الاّ اقتران بهائی با غیر بهائی جائز نه." (متحد المال نمرة ۱۶۸۰ محفل مقدّس روحانی ملى بهائیان ایران مورّخه ۱۹ شهر العلا سنه ۹۹ مطابق ۲۹ اسفند ماه ۱۳۲۱)

سوم - در اینکه نفقه زوجه در ایام اصطبار بر زوج است حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوحی میفرماید قوله العزیز: "اما مسئله طلاق میتواند شخص بکلی آنچه موافق رأیش است مجری دارد و نهایتش این است که زوجه را یکسال بیسر و سامان نگذارد و این مثل عدّه است و نهایتش این است که پیش مدت تکلیف نفقه چند ماه بود حال یکسالست اما اگر جهتین کامل باشند و عوارض در میان حاصل گردد که سبب برودت شود در فصل تامّ تعجیل نکنند یک سال صبر نمایند شاید آنعوارض زائل گردد و دوباره الفت حاصل شود." (مکاتیب جلد سوم صفحه ۳۷۰)

و در لوح ملا علی اکبر ایادی میفرماید قوله العزیز: "اگر زوجه بدون عذر مقبول و مشروع از زوج کتاره جست حقّ طلب نفقه ندارد ناشزه شمرده میشود باید باطاعت زوج پردازد. اگر چنانچه عذر شرعی دارد باید بمحفل روحانی بیان کند. اعضای محفل روحانی ملاحظه نمایند و تحقیق کنند اگر عذر زوجه در خروج از بیت

زوج مشروع است یعنی عدم رضایت زوجه باسباب مجیزه مشروعه است زوجه حق نفقه و مسکن شرعی دارد. یا آنکه زوج زوجه را راضی کند و بخانه ببرد حال چون امرالله مستور است باید بخوبی و خوشی بهر نحو باشد بین زوج و زوجه التیام داد و چون امر شیوع یابد حکم قاطع حاصل شود.

حضرت ولیّ امرالله جلّ سلطانه در لوح محفل مقدّس روحانی ملّی ایران شیّد الله ارکانه مورّخه سوّم شهر القدره سنه ۹۲ = ۶ نوامبر ۱۹۳۵ میفرماید قوله الأهلی: "در خصوص اجرای امر طلاق در صورتیکه بمیل زوجه حاصل آیا اخذ نفقه در مدّت اضطبار از زوج باید نمود یا نه؟ فرمودند بنویس در هر حال نفقه را باید زوج بر حسب حکم کتاب تأدیه نماید."

چهارم - در اینکه بعد از طلاق مادامیکه زوجه شوهر دیگر اختیار نکرده وصلت و رجوع برای زوج جایز است. در کتاب مستطاب اقدس میفرماید قوله تعالی: "والذی طلق له الأختیار فی الرجوع بعد انقضاء کلّ شهر بالمودّة والرّضاء ما لم تستحصن و اذا استحصنت تحقّق الفصل بوصول آخر و قضی الأمر الا بعد امر مبین کذلک کان الأمر من مطلع الجمال فی لوح الجلال بالأجلال مرقوما." (بند ۶۸)

در متحد المآل نمره ۴۶۴ محفل مقدّس روحانی ملّی ایران شیّد الله ارکانه مورّخه ۲/۶/۱۳۱۷ که بعنوان محفل مقدّسه روحانیّه محلیّه صادر شده مسطور است: "در جواب سؤال این محفل راجع بر رجوع شوهر بزوجه مطلقه خود بعد از انقضاء هر ماه که آیا حین رجوع ثانیاً عقد و تلاوت آیتین لازم و باید زوج مهریه برای زوجه مقررّ دارد یا مانند شرع اسلام صرف رجوع کافیست بیان مبارک ذیل صادر و نازل قوله الاحلی: "اجرای عقد لازم و اعطای مهریه واجب."

و در لوح جناب علی اکبر فروتن مورّخ ۱۶ شهر المسائل ۸۹ میفرماید: "آیا بعد از فصل و طلاق زوج میتواند زوجه مطلقه خویشرا بنکاح در آورد یا نه؟ فرمودند مختار است."

پنجم - در اینکه اگر طرفین در سفر باشند و اختلاف حاصل شود زوج باید زوجه را یا با خودش یا بتوسط شخص امینی بمقرّ اصلی وی مراجعه دهد و نفقه یکساله را بمشارالیها پردازد قوله تعالی فی کتابه الأقدس: "والذی سافر و سافرت معه ثمّ حدّث بینهما الأختلاف فله ان یؤتیها نفقة سنة كاملة و یرجعها الی المقرّ الذی خرجت عنه او یسلّمها بید امین و ما تحتاج به فی السبیل لیبلّغها الی محلّها ان ربک یحکم کیف یشاء بسلطان کان علی العالمین حیطا." (بند ۶۹)

ششم - در حرمت محلّ

در کتاب اقدس نازل قوله تعالى: "قد نهاكم الله عمّا عملتم بعد طلاقات ثلاث فضلا من عنده لتكونوا من الشاكرين
في لوح كان من قلم الأمر مسطورا." (بند ۶۸)

در رساله سؤال و جواب نازل: "سؤال - از آیه قد نهاكم الله عمّا عملتم بعد طلاقات ثلاث جواب - مقصود حکم
قبل است که باید دیگری آنرا تزویج نموده بعد بر او حلال شود . در کتاب اقدس نهی از این عمل نازل."